

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg skal starte med at sige til hr. Nødgaards kommentarer om medieforliget, at jeg sådan set tror, vi er en række partier, der er ret glade for, at vi står uden for det nuværende medieforlig, ikke fordi vi ikke har lyst til sådan i det hele taget at deltage, for det har vi – jeg tror, det sådan er en del af naturen her på Christiansborg, at man gerne vil gøre sin indflydelse gældende – men et medieforlig, som åbner op for, at man kan politisere Danmarks Radio i et omfang, man ikke har kunnet det tidligere, og privatisere TV 2 imod et flertal af danskernes ønsker og interesser, tror jeg sådan set er godt at Dansk Folkeparti og regeringen har for sig selv.

Jeg kan forstå på hr. Nødgaard, at Dansk Folkeparti er meget tilfreds med den måde, som Søren Espersen har brugt sit mandat på i bestyrelsen. Gælder det også, når Søren Espersen har brugt sin bestyrelsespost til at blande sig i enkelte journalisters arbejde?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Ja, lad mig tage det sidste spørgsmål først. Jeg ved ikke, om det var Søren Espersen, der blandede sig i det, men der var en fjernsynsudsensendelse, lad mig nu tale rent og åbent ud om det, hvor en journalist fra Danmarks Radio groft manipulerede med et indslag, som næsten lagde en dagplejemor i Nordjylland helt ned. Danmarks Radio erkendte, at der var lavet grov manipulation. Hvis det var sket så mange andre steder, var det røde kort kommet frem. Den pågældende medarbejder fik en advarsel.

Nu kan jeg jo ikke spørge fru Mette Frederiksen om noget, men jeg kan så sige, at hvis ikke Danmarks Radios bestyrelse i en sådan situation, hvor en journalist groft, groft overtræder de etiske spilleregler, der er ved at være journalist, reagerer, så tror jeg, at den danske befolkning ville blive dybt overrasket over det.

Men ellers er jeg enig i, at bestyrelsen ikke skal gå ind i de daglige programmer, men når der sker sådan nogle grovheder, som der gjorde ved den pågældende lejlighed, så må det naturligvis både være bestyrelsens ret, og jeg vil også sige dens pligt at påtale det over for de pågældende medarbejdere.

Jeg mener ikke, der politiseres i Danmarks Radio. Det kan man sagtens udlægge det som. Men bestyrelsen har det overordnede pro-

gramansvar, og det består jo ganske enkelt i, at man dels i relation til budgettet skal se på, hvor midlerne bruges og til hvilke programflader og så fremdeles, og den skal også sådan overordnet vide, hvad Danmarks Radio vil anvende penge til hvert eneste år. Det synes jeg er ret og rimeligt, og med hensyn til al den endeløse diskussion om, hvorvidt man kommer til at sige et eller andet forkert ord til en journalist og uhu, det er så og så forfærdeligt, tror jeg, at journalisten også er glad for måske en gang imellem lige at få en kommentar om et eller andet, både noget, der er godt og noget, der er skidt. Det har jeg da somme tider gjort på tomandshånd over for en journalist, uden at det ...

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja tak.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nå ja. Det er den røde lampe der?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja, det er rigtigt. Fru Mette Frederiksen.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg tror nok, at der er grund til at erindre, at DR's direktion i den konkrete sag, som hr. Nødgaard nævner, faktisk var hurtigere på aftrækkeren end bestyrelsen og tog afstand fra de metoder, der var benyttet, og det har sikkert været både ret og rimeligt.

Kl. 14.55

Nej, det, jeg tænkte på, er jo eksemplerne, hvor Søren Espersen har blandet sig i enkelte journalisters arbejde, herunder i forbindelse med dækning af Mellemøstenkonflikten. Når vi er så optaget af det her spørgsmål fra oppositionens side, så er det, fordi hvis vi skal have en public service-station i Danmark og gerne flere på offentlige hænder, så bliver vi nødt til fra Folketingets side at garantere, at der er en politisk uafhængighed. For hvis den uafhængighed ryger, eller der sættes spørgsmålstegn ved den, så kan seerne jo ikke vide, hvad det er for et produkt, de får, og så kan seerne jo ikke være sikre på, at journalisterne har den frihed, der skal til, for at man som enkeltborger i det her land kan stole på, at det, der bliver sagt, faktisk også er rigtigt.